

**STRATOTYP KLABAVSKÉHO SOUVRSTVÍ (ORDOVIK PRAŽSKÉ PÁNVE):
OD BIOSTRATIGRAFIE K LITOSTRATIGRAFII**

P. Kraft¹, J. Kraft² a K. Verner³

¹ Univerzita Karlova v Praze, Ústav geologie a paleontologie PřF, Albertov 6, 128 43 Praha 2, kraft@natur.cuni.cz

² Západočeské muzeum Plzeň, Paleontologické oddělení, Kopeckého sady 2, 301 35 Plzeň, jkraft@volny.cz

³ Česká geologická služba, Klárov 3/131, 118 21 Praha 1, verner@cgu.cz

Klabavské souvrství je tvořeno několika členy, které odrážejí jeho faciální pestrost (Kraft a Kraft 2003) a jasně ukazují složitou stavbu pražské pánve a její významné proměny během nejsvrchnějšího tremadoku a arenigu. Významným členem jsou mýtské břidlice, které reprezentují nejrozšířenější břidličnou facii. V rámci souvrství má tento člen i maximální mocnost (až 300 m). Vyskytuje se především v centrálních částech pražské pánve. Hlavní oblast dnešního rozšíření v denudačním reliktu pánve je v jeho jihozápadní části mezi Starým Plzencem a Zbirohem.

Klabavské souvrství mělo svůj opěrný profil dosud definovaný na lokalitě Klabava – Starý hrad (Havlíček 1992). Bylo to také díky výjimečné bohatosti fauny, jinak pro mýtské břidlice neobvyklé. Jeho slabiny jsou ovšem následující: 1) zdaleka nepokrývá celý vrstevní sled, ale pouze několik metrů v nejvyšší části souvrství, 2) je velmi silně postižen tektonicky a nelze zde s jistotou stanovit kontinuální profil, 3) nedává představu o vztahu s ostatními členy. Proto byl vytipován a detailně prozkoumán profil na rokycanské Stráni, který představuje neúplnější sled mýtských břidlic v pražské pánvi. Nově je navržen jako stratotyp mýtských břidlic a vzhledem k možnostem korelace je také hlavním opěrným profilem klabavského souvrství.

I přes řadu výhod je defilé na rokycanské Stráni ovlivněno tektonicky. Je rozděleno do větších bloků, které nelze jednoduše korelovat, protože celý profil je litologicky zcela monotónní. Proto byl proveden detailní biostratigrafický průzkum, který určil celkovou stratigrafickou situaci. Poté bylo možno složit kompozitní profil litostratigrafickou jednotkou mýtských břidlic. Následně byla provedena nezávislá strukturně geologická analýza, která stratigrafické závěry potvrdila a dokonce zpřesnila.

V rámci biostratigrafického výzkumu defilé na rokycanské Stráni byly poprvé zjištěny poměry na hranicích graptolitových biozón v klabavském souvrství. Ukázalo se, že v hraničních intervalech dochází k poměrně rychlým změnám ve složení graptolitových společenstev. Na bázi zón nastupují pionýrská společenstva a po krátkém intervalu dílčích změn dochází ke stabilizaci složení společenstva, které je pak charakteristické pro celou (vesměs značnou) mocnost příslušné biozóny.

Výzkum byl proveden za finanční podpory projektu Grantové agentury České republiky č. 205/02/0934 „Stratotyp klabavského souvrství ordoviku pražské pánve“.

Havlíček, V. (1992): Ordovik. In: Chlupáč, I. et al.: Paleozoikum Barrandienu (kambrium-devon). Vydavatelství Českého geologického ústavu, Praha: 59-116.

Kraft, P. a Kraft, J. (2003): Facies of the Klabava Formation (?Tremadoc – Arenig) and their fossil content (Barrandian area, Czech Republic). In: Albanesi, G. L., Beresi, M. S. a Peralta, S. H. (eds.): Ordovician from the Andes. INSUGEO, Serie Correlación Geológica, 17: 309-314.